

Posudek vedoucího bakalářské práce

Martina Veselá: Módní blog jako životní styl

Vedoucí práce: Tomáš Samek

Předkládaná práce Martiny Veselé zkoumá projevy a motivace módních blogerek a snaží se pochopit i širší soukolí marketingového světa, jímž jsou blogerky samy ovlivňovány a který svou aktivitou spoluvytvářejí. Výzkum prováděla autorka tak, že se s blogerkami scházela buď osobně, nebo s nimi vstupovala do dialogu prostřednictvím elektronické pošty a dalších nástrojů digitální komunikace.

Práce má několik předností spjatých s komplementárními nedostatky; setkají-li se, přednosti v takových případech podle mého názoru svým významem převažují ne-li vždy, tedy na většině míst, a to poměrně výrazně. Proberu je popořadě:

1) Práce je psaná **čtivým, elegantním a přirozeným jazykem, který je informován stylem postmoderní antropologie**, takže nepředstírá objektivitu výzkumnice a nebojí se být v přijatelné míře osobní, aniž sklouzává do vyhrocené subjektivity: takové schopnosti udržovat rovnováhu mezi upřímně projeveným osobním zaujetím a potřebným odstupem od tématu dosahuje na bakalářské úrovni jen zlomek studujících. Nedostatek: na několika místech sklouznou autorčiny postřehy a soudy k jisté nepodloženosti, ale takových míst je jen poskrovnu a živost autorčina jazyka na místech ostatních je podle mého soudu vyvažuje. Občasné a nikdy vysloveně křiklavé nedostatky v podobě přílišné subjektivity jsou cenou, kterou jako čtenář rád zaplatím za zisk, jehož se mi takto pojatým stylem dostává v ostatních místech textu. Přiznat subjektivitu a zaujetí považuji za přednost, nikoli za nedostatek, pokud ovšem nepřejde v souvislý tok jakéhosi subjektivního impresionismu, jehož je však autorka vzdálena.

2) **Téma práce**, s nímž autorka přišla sama, je **neotřelé, originální a dosud antropologicky nezpracované**. Logickým důsledkem této inovativnosti je to, že se jen v minimální míře může opřít o teoretické zdroje, jež by se vztahovaly přímo k tématu a zároveň o něm pojednávaly z antropologické perspektivy. I tak antropologie nabízí teoretické rámce, jež jsou pro tuto bakalářku relevantní aspoň nepřímě, z nichž některé autorka využívá (bourdieuovský koncept sociálního kapitálu), jiné by možná zasloužily, aby se je pokusila využít víc (goffmannovské teorie veřejných prezentací

"já"). Ano, práce by mohla být teoreticky bohatší, ale v rámci účelu, který autorka sledovala a který byl primárně orientován na dialog s informatorkami, nepovažuji tento nedostatek za zásadní.

3) Ačkoli je text psaný jakoby lehounkým, snadným způsobem, **dokáže** místy **odhalit i podstatné souvislosti**, jichž si autorka před začátkem své práce nebyla vědoma a k nimž nemohla dospět ani četbou (prakticky neexistující) antropologie módních blogů. Třeba její úvaha o vztahu moci a různých v bourdieuovském duchu pojatých druhů kapitálu (ekonomického, sociálního atd.) rozhodně není mělká a je autorčíným analytickým příspěvkem, který zasluhuje pozitivní ohodnocení, neboť opět: na bakalářské úrovni se s něčím takovým setkáváme spíš vzácně. Nedostatek autorčiny stylistické lehkosti: na několika málo místech se problému pouze letmo dotkne a jde dál. Proto práce může na někoho působit v prvním plánu jako povrchnější, než je, a to i přesto, že pár hlubokých postřehů o pletivu mocenských vztahů, do něhož se blogerky (zprvu spíš naivně) volky nevolky dostávají, je v textu nepochybně přítomno a jsou cenné. V řadě bakalářek nenajdeme - vzdor mnohem teoretičtější, těžkopádnější a objektivističtější působícímu stylu - po něčem takovém ani stopu. Antropologie nemusí vždy působit na první pohled teoreticky ani vědecky: důležitější je, zda se dokáže aspoň na několika málo místech dotknout čehosi opravdu zásadního, co na první pohled v daném terénu (ať je jakýkoli) není vidět a čeho si ani sociální aktéři nejsou plně vědomi. Tento netriviální zisk se Martině Veselé podařil - a na bakalářské rovině zaslouží podle mého názoru jednoznačné ocenění.

Ze všech uvedených důvodů **doporučuji práci k obhajobě** a navrhuji pro ni známku **výborně minus**.

